

عنوان مقاله:

بازنگری فناوری در یادگیری: خود کنترلی و خودتنظیمی در یک دوره تلفیقی

محل انتشار:

پژوهش های زبانشناختی در زبانهای خارجی، دوره 9، شماره 4 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

حسن سلیمانی - دانشیار آموزش زبان انگلیسی، گروه آموزش زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه پیام نور تهران، تهران، ایران

محبوبه رحمانیان - دانشجوی دکتری آموزش زبان انگلیسی، گروه آموزش زبان و ادبیات انگلیسی، دانشگاه پیام نور تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر، سهم خود کنترلی و خود تنظیمی در برنامه های یادگیری تلفیقی نگرانی اصلی محققان بوده است. این مطالعه سعی در ارزیابی نقش خود کنترلی و خود تنظیمی در یک دوره تلفیقی با 64 دانش آموز در ایران دارد. خود کنترلی به عنوان قابلیت و عاملیت بالقوه یادگیرندگان در دستیابی به اهداف خود و خود تنظیمی به عنوان شیوه های واقعی آن ها در دستیابی به آن می باشد که از طریق مقیاس خودکنترلی و راهبردهای با انگیزه برای یادگیری پرسشنامه به ترتیب مورد بررسی قرار گرفتند. رگرسیون چندگانه نشان داد که موفقیت در یادگیری بطور معنی داری با خود تنظیمی ($r = .41$) و نه خود کنترلی در ارتباط است. تکرار پست ها و کل کلمات مورد استفاده به طور مشابه برای خود کنترلی و خود تنظیم رفتار نکردند. این نشان میدهد که گروه های آموزشی می توانند به برخی از برنامه ها برای توسعه برنامه ریزی دانش آموزان، خود نظارتی و انعکاس که متغیرهای خود تنظیمی هستند متوسل شوند.

کلمات کلیدی:

یادگیری تلفیقی، خود کنترلی، خود تنظیمی، نتیجه یادگیری، مشارکت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1125494>

